

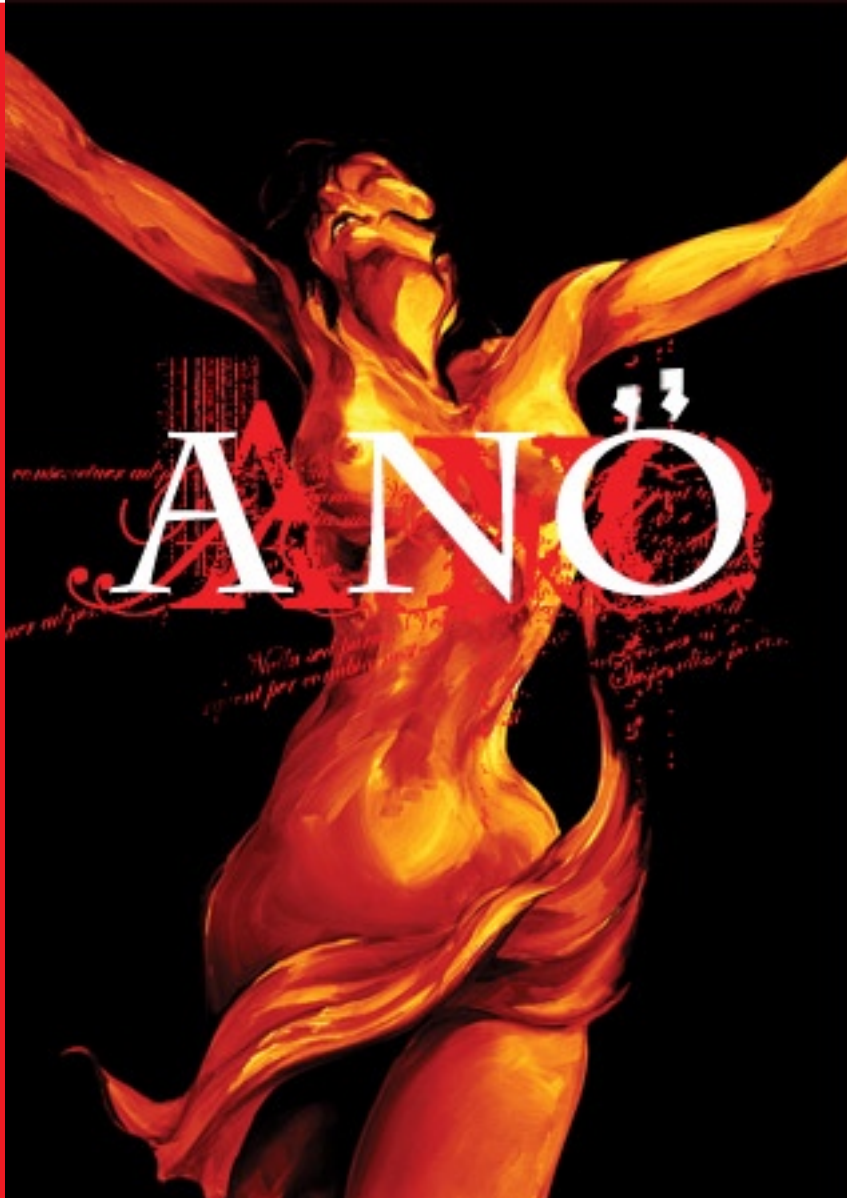
NÁDOR PÉTER

festőművész

“Akkora a világunk, amennyit látunk belőle. Annyit látunk belőle, amennyit tudunk belőle. Festek, mert meg akarom érteni a világot. Festek, mert aki megéri a világot, az tehet érte. Úgy festek a jelenben, hogy jövő legyen belőle. Látásommal küzdök a vakság ellen. Láttatni akarok, mert akkor engem is látni fognak, és akkor tudok láttatni is.

Megosztom az emberekkel - és megosztom az embereket.”

WWW.PETERNADOR.COM

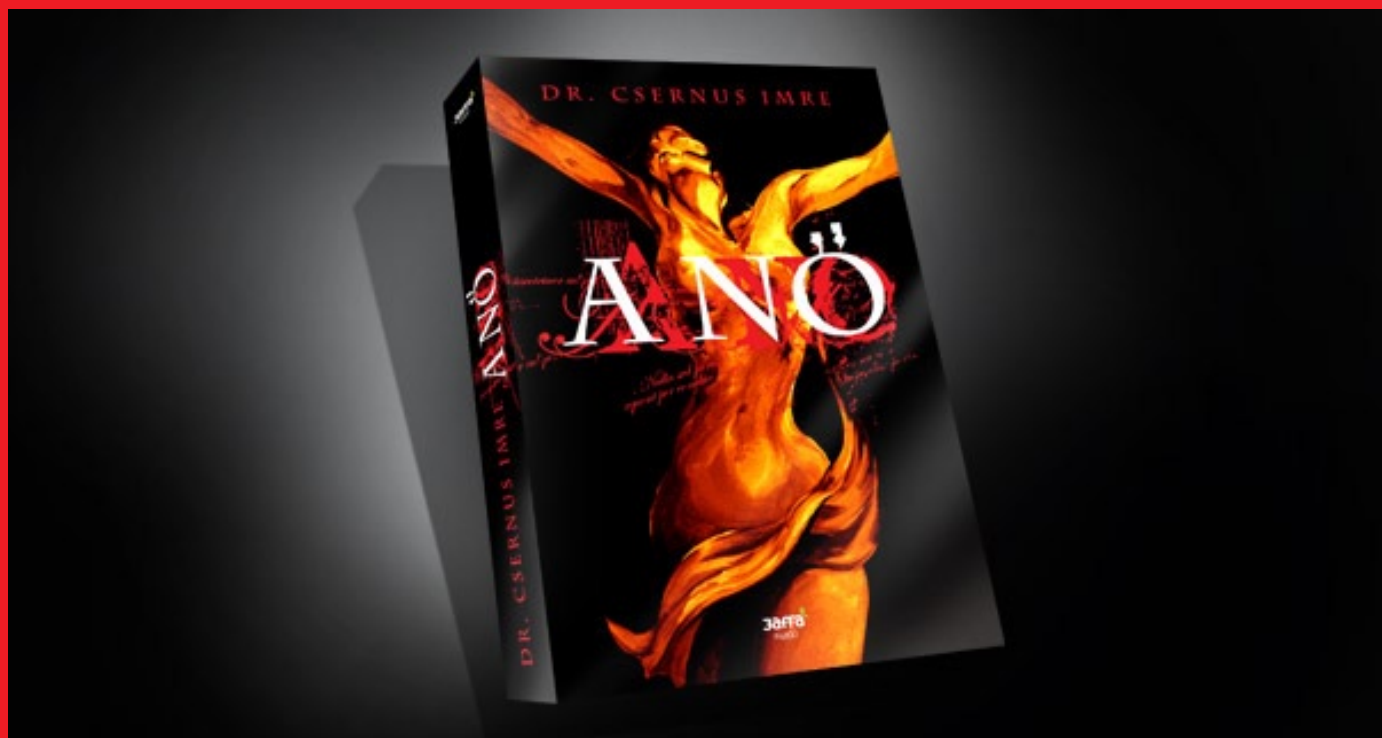

**NAGYKANIZSA
VÁROSI KÖNYVTÁR**

CÍMŰ KIÁLLÍTÁS

**NÁDOR
PÉTER**
festményei

**DR.
CSERNUS
IMRE**
gondolatai

A Jaffa kiadó gondozásában 2007 november elején jelent meg Dr. Csernus Imre A nő című könyve. Ebben a könyvben kerültek először nyilvánosság elé a festményeim.

A munka elején megkérdeztem Csernust, hogy mely üzeneteire szeretné, hogy vizuálisan ráhangsúlyozzak. A szemembe nézett és azt mondta, hogy teljesen szabad kezet ad a képi világban. Erre én még folytattam, hogy azért csak beszéljük meg, mire ő annyit mondott: „Nem kell mindenben egyet értenünk!”. E bizalom és a kezdetektől meglévő baráti és inspirációs társalkotói szellem által bővült ki a könyv illusztrációjaként szolgáló festmény sorozat.

SAJTÓ

Népszabadság Online, 2008

Komoly bóklászás után bukkantam rá Nádor Péter kiállítására a VAM Design Center labirintusszerű pincéjében, miközben persze a képek zömét már megtekinthette bárki, aki elolvasta dr. Csernus Imre legutóbbi, A nő című könyvét. De megérte. Most, e képeknek a PszichiARtria rendezvénysorozata teremtett apropót és szentelt egy termet. A kiállított húsz munkát Csernus doktor diadalmas mondatainak - amelyeket ugyanitt szombaton, nőnapon délután öt órától a pszichiátertől magától is hallhat a nagyközönség - fekete molinói tagolták, arcba vágó kontrasztként az egyébként is intenzív képekhez. A belső tűz, a groteszkbe hajló szemlélet a nőt körbejáró munkák közös vonása - legyen pop-artos, éles színekkel operáló, elvont, de fájdalmasan egyértelmű megfigyelés, dinamikus és erőteljes nőábrázolás, vagy mélysötét, borús jövőt sejtető rajzolat. Nádor Péter látásmódja nyugtalanító és elgondolkodtató, az alkotások - amelyekben végre-valahára a cím is a mű szerves része - a cinkos-cinikus mosolytól a torokszorító feszengésen át az elemi robbanásig az érzelmek széles skáláján játszanak. Minden festmény több pusztán "nőportré"-nál. Arcok, testek beszédes mozdulatlansága: az erő, a halálpontos megfigyelés és a képeket átszövő finom és játékos gúny lenyűgöző képi világgá áll össze, ami olykor dühítő, olykor szelíd-szomorú, olykor pedig olyan sajátos szemszöveget tár fel - Piercing - amiben a legtöbbünknek soha nem lesz része. Nem is marad hatástalan. **(Falucskai Violetta)**

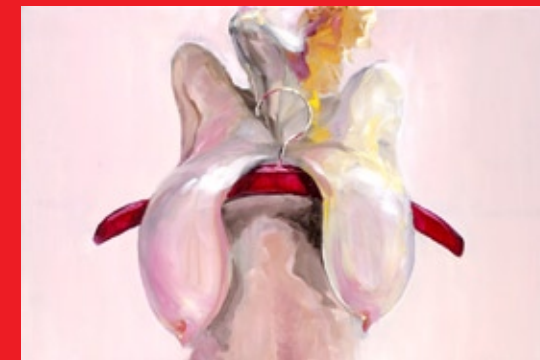
Minél okosabb
valaki,
annál fejlettebb
álarccokat
használ,
ha nincs meg
benne
a belső béke.

Minél inkább
takarózik
valaki, annál
átlátszóbb.

Amikor valaki
kinyitja a szemét,
rájön, hogy ő
valójában
a pokol legmélyebb
bugyrában van...

**Nem mer
szemtől
szemben
leülni,
hogy
belenézzen
önmaga
félelmei
félelmetes
tekintetébe.**

NÁDOR PÉTER

ÉLETRAJZ

1976. április 29-én születtem Budapesten. Csak foltokat láttam (fejjel lefelé és homályosan.) Pár hét alatt megtanultam látni. Kontúrossá vált a környezetem.

Polgári családban cseperedtem egy dél-budai lakótelepen. Szüleim megadtak minden lehetőséget a kibontakozásra. Nyolcéves koromban beirattak szolfézásra. Év végén a tanár közölte anyukámmal, hogy engem nem ismer. Nem jártam be. Volt, ami jobban érdekelt.

Gyemekkoromban szemüveget írtak fel nekem. Nem váltottuk ki. Azóta is jól látok.

Édesanyám vidéken nevelkedett. Ő az egyetlen humán beállítottságú könyvelő. Édesapám a belvárosban nőtt fel, villamosmérnök. Mindig megkérdezte, kész-e a leckém. Most már tudom, hogy az én érdekemben. Nővérem pedagógus.

1984-1994 Általános- és középiskolai éveim alatt a Nádasdy Kálmán Művészeti Iskola Szobrász Tanszékének a növendéke voltam (1984-1994), ahol mesterem Ócsai Károly volt. Károly bácsi szemléletet adott, amit akkor nem érttem. Azóta is ebből élek. Örülnék, ha látná, hogy most már tudom.

1990 - 1994 A budapesti Kempelen Farkas Gimnáziumban tanultam. Nem kaptam sokat. Ezzel motiváltak a siker keresésére.

1994 és 1995-ben a Magyar Képzőművészeti Főiskola Szobrász Tanszékére felvételiztem. Azt már tudtam, hogy mit nem szeretnék csinálni, de azt még nem láttam, hogy mit akarok. Nem vettek fel. Jól tették.

A Magyar Iparművészeti Egyetem ipari formatervező szakára 1998-ban vettek fel. Nem jártam be az iskolába. Tanáraim előtt link alaknak látszótam. Éjjel-nappal dolgoztam, tehát éjjel-nappal tanultam.

2005-ben diplomáztam, 2006-ban védtem meg szakdolgozatomat másodszakirányomon, a design menedzser szakon.

1999-től dolgozom mint art director. Jelenlegi munkahelyemen, a Sylva Reklámügynökségnél 7 éve vagyok művészeti vezető. Feladatom, hogy úgy tudassak, ahogy még nem látták.

2003 óta festek. Feladatom, hogy úgy láttassak, ahogy még nem tudtak.

2007 novemberében Dr. Csernus Imre A nő című könyvében debütáltak a festményeim. Csernussal történt közös munka meghatározóan hatott gondolkodásomra. Többet tudok.

Most este van. Sötét. Látok.

Most nappal van. Világos. Láttatok.